

Petra Petersen: Lovforslaget om statstilskud til private gymnasier og til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte ligger, som flere gange sagt, på linje med de love om private seminarier og andre private skoler, der for nylig var til første behandling her i tinget. De ændringer, der foreslås her, skyldes de ændringer, der er foretaget i lovene om folkeskolen og gymnasieskolen og i statstjenestemandenes lønninger, og som påvirker skolerens økonomi. Det væsentlige i lovforslaget er det forhøjede statstilskud og statslån til opførelse af bygninger. Der er i høj grad såvel i by som på land mangel på skoler, og derfor må vi vel i nogen tid fremover støtte de private skoler med tilskud fra det offentlige.

De betingelser, der i lovforslaget stilles for opnåelse af statstilskud og statslån til bygninger, må derfor være de samme som dem, der stilles til folkeskolen. De krav findes også i det lovforslag, som ministeren har fremsat. Tilskuddene er rimelige i forhold til de krav, man stiller, og derfor vil vi kommunister stille os velvilligt over for lovforslaget.

Det samme gælder lovforslaget om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte, der afskaffer den økonomiske ulighed, der hidtil har været mellem de kommuner, der har haft mulighed for at sende de i kommunen boende børn på en statsskole, og de kommuner, der selv har oprettet gymnasieskole. Den lighed i økonomisk henseende, som nu opnås for kommunerne, vil vel nok anspre kommunerne til at oprette flere kommunale gymnasier. Der findes egne i vort land, hvor der er langt imellem gymnasierne, og hvor savnet af gymnasier er meget stort. I sådanne egne må børnene ofte rejse meget langt for at komme til gymnasieskolen, endda nogle steder så langt, at de, også medens de går på gymnasium, må tage ophold i en fremmed by, og det betyder en stor økonomisk belastning for forældrene. Spørgsmålet er dog nu, om dette lovforslag blot betyder en formel mulighed, eller om der virkelig gives kommunerne denne mulighed gennem de nødvendige bevillinger. Det har vel hidtil været noget svært for kommunerne at komme til at bygge de almin-

delige kommuneskoler, de ønsker, og dette gælder i endnu højere grad, når der er tale om at bygge gymnasieskoler.

Jeg mener i øvrigt, at det fremover bør være staten, der bygger skolerne, også gymnasieskolerne, men når staten er uvillig, er det godt, vi har villige kommuner. Vi vil give lovforslaget vor tilslutning.

Horn: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at skulle beskæftige mig mere med skoleproblemer her, fordi andet arbejde optager mig stærkt, men da sagen om gymnasieskoler jo af mig er rejst her i tinget nogle gange, første gang for 16 år siden, og der nu foreligger et forslag, hvorved borgerne i alt fald på det nærmeste vil blive behandlet ens, vil jeg gerne sige tak, fordi man nu endelig er nået det meste af den vej, som jeg for 16 år siden gjorde opmærksom på man burde gå for at fjerne den ulighed i beskatningen af befolkningen, som den tidligere lov har medført.

Der var en del andre ting, som var meget grelle; dem kan man vende tilbage til, når de københavnske forhold bliver taget op. Det har været en uforståelig lang og trang vej, men lad det nu ligge. Jeg har ingen lokale interesser på det område at drage frem her. Jeg vil gerne sige, for at det ikke skal misforstås, at med hensyn til Nyborgs kommunale gymnasium og pigekostskolen har vi haft et udmærketsamarbejde med ministeriet, således at vi ikke lokalt har noget at beklage os over ud over den særbeskatning, som vi har måttet bære sammen med en snes andre kommuner. Vi har måske haft det lidt bedre, selv om man kan sige, at vi har måttet betale lidt for det.

Lovforslaget er et betydeligt fremskridt i denne retning, men der er stadig visse skævheder, bl. a. problemet vedrørende forrentning og afdrag på bygningerne. Jeg kan godt se, at det ikke uden videre kan klares nu, men jeg henstiller, at man i udvalget også beskæftiger sig med den side af sagen, således at man kan nå så vidt, at man kan sige, at skatteyderne her i landet behandles ens. Vi skal nu om lidt her i salen behandle et forslag om kaserne, hvorved man tilstræber en ensartet behandling af borgerne, og kunne vi nå noget lignende på dette område, ville jeg lægge stor vægt på det. Jeg må gå ud fra, at det